

Af færdselsmæssige hensyn har man ikke fundet det rimeligt at opretholde disse bestemmelser. I stk. 1 har man derfor — i modsætning til udkastets § 11, stk. 1 — foreslået, at nyt vejsyn kan begæres, når der er forløbet 6 måneder fra den seneste beslutning.

Ved *stk. 3* foreslås reglerne om indvarslinger til vejsynet (åstedsforretningen) moderniseret og bragt bedre i overensstemmelse med den nugældende opfattelse af det berettigede i, at den, der berøres af offentlige myndigheders afgørelser, bør have lejlighed til at sætte sig ind i foreliggende forslag og gøre sine interesser gældende, inden endelig beslutning træffes. Medens § 2 i 1865-loven overlader det til klageren selv at foretage den fornødne indvarsling af de færdselsberettigede, foreslås det nu, at kommunen skal foretage indvarslingen, hvilket skønnes mere stemmende med nutidige forhold. Indvarslingen skal efter forslaget som hidtil ske dels ved offentlig kundgørelse, dels ved særskilt indvarsling af de enkelte færdselsberettigede. Indvarslingen foreslås foretaget ved anbefalet brev, og indvarslingsfristen foreslås forlænget fra 2 dage til 2 uger, hvilket navnlig har betydning ved indvarsling af lodsejere, der ikke har bopæl ved den pågældende private fællesvej (f. eks. sommerhusejere). Da vejtilsynsmyndigheden kan inddrage andre end de færdselsberettigede under vejsynet, foreslås indvarsling ved anbefalet brev foretaget ikke alene over for de færdselsberettigede, men over for enhver, der af vejtilsynsmyndigheden agtes inddraget under vedligeholdelses- eller istandsættelsespligten.

Forslaget har anvendt udtrykket „vejsyn“ i stedet for 1865-lovens „åstedsforretning“, dels fordi førstnævnte udtryk forekommer mere dækkende end „åstedsforretning“, dels fordi „vejsyn“ er anvendt om tilsvarende forretninger i en lang række vejvedtægter (jfr. § 8 i den af Dansk Byplanlaboratorium udarbejdede normalvedtægt for bymæssige kommuner).

Til § 16: (udkast § 12, stk. 1 og § 13, stk. 1 og 3).

Bestemmelsen svarer til §§ 3, 4 og 5, jfr. § 1, i 1865-loven. Den foreslåede bestemmelse giver ikke således som § 3 i 1865-loven udførlige regler om, ved hvor mange personer kommunalbestyrelsen skal give møde, om den protokol, der skal anvendes, eller om, inden hvilken frist beslutningen skal foreligge, da man har ment, at eventuelt fornødne retningslinjer herom kan optages i et cirkulære. Om fremgangsmåden ved selve vejsynet har man alene fundet det nødvendigt at angive, at der skal

gives de fremmødte lejlighed til at udtale sig samt at der skal føres en protokol over det passerede.

Med hensyn til beslutningens indhold foreslås i *stk. 3*, at den skal indeholde en fortegnelse over de påtalte mangler med angivelse af, i hvilket omfang og på hvilken måde manglerne skal udbedres, hvorledes vejen fremtidig skal vedligeholdes, hvem der skal udføre en påbudt istandsættelse eller vedligeholdelse, hvilken andel hver enkelt skal udføre, hvornår arbejdet skal være afsluttet samt fordeling af udgifterne ved vejsynet. Der foreslås endvidere givet hjemmel for den kommunale myndighed til at påbyde en egentlig istandsættelse, d. v. s. forbedring af vejen.

I modsætning til, hvad der gælder efter 1865-loven, skal kommunen ikke ved fastsættelsen af istandsættelsens og vedligeholdelsens omfang være bundet af eventuelle aftaler herom mellem de færdselsberettigede. Den her foreslåede ændring er i overensstemmelse med, hvad der i dag gælder i områder med vejvedtægt, og skyldes i øvrigt den siden 1865 stedfundne udvikling af færdselsforholdene, jfr. bemærkningerne til § 15.

Til § 17: (udkast § 13, stk. 1, 3. pkt.).

Medens kommunen som nævnt i bemærkningerne til § 16 ved fastsættelsen af istandsættelsens og vedligeholdelsens omfang kan se bort fra eventuelle aftaler mellem lodsejerne, følger det af § 17 overensstemmende med 1865-loven, at det påbudte arbejde skal fordeles mellem de færdselsberettigede, og at gyldige overenskomster og andre bestemmelser om den nærmere fordeling mellem de færdselsberettigede skal lægges til grund ved fordelingen. I henhold til bestemmelsen vil det også være muligt at inddrage andre, der ikke er færdselsberettigede, men som ifølge overenskomst eller anden bestemmelse er forpligtet til at deltage i vejens vedligeholdelse. Det må nemlig anses for upraktisk, at der ikke ved beslutningen skal tages hensyn til sådanne overenskomster, når der er enighed om disses gyldighed og nærmere forståelse mellem alle vedkommende. Ikke-færdselsberettigede, som agter inddraget under vedligeholdelses- og istandsættelsespligten, skal derfor også i henhold til forslaget § 15, stk. 3, indvarsles til vejsynet. Med hensyn til fordelingen af vejarbejdet mellem de færdselsberettigede i tilfælde, hvor ingen overenskomster foreligger, skal der efter forslaget ligesom efter 1865-loven tages hensyn til den brug, de pågældende gør af vejen. I modsætning til 1865-loven skal der ikke efter forslaget tillige tages hensyn til de pågældendes evne til at bære udgifterne, da dette